

РЕШЕНИЕ

№ 24236

гр. София, 20.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7838** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на Д. С. К. чрез адв. И. Л. – АК-Я. срещу Решение № Ж-560 от 04.07.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-4/10.01.2024г., подадена от Д. К. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено при съществено нарушение с процедурата, при липса на мотиви и в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗЕ, ЗЕВИ, Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6). Жалбоподателят излага в тази връзка конкретни аргументи и моли съдът да го отмени изцяло. В условията на евентуалност, моли съда да присъди възстановяване на недължимо платената такса от 7848 лева, поради незаконосъобразното или да даде указания на КЕВР досежно връщането и.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., който поддържа жалбата и изтъква, че сумата от 7848 лева е незаконосъобразно събрана. Претендира присъждане на разноски и представя подробни писмени бележки.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител, оспорва жалбата, като я счита за неоснователна. Претендира

юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подробни доводи излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна - "Електроразпределение Юг" ЕАД, редовно уведомена, не се представлява.

Заинтересованата страна – Е. системен оператор, редовно уведомена, се представлява от адв. В., която изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като се запозна с оплакванията в жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалбата жалба с вх. № Е-13-262-4/10.01.2024г., подадена от Д. К. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, в която се възражава срещу прекратена процедура за присъединяване на обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници (О.), в УПИ III - 475, кв. 41 по плана на [населено място], общ. С., обл. Я., с инсталирана мощност от 100 kW.

Във връзка с подадената от Д. К. жалба е образувана преписка и извършена проверка. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е изпратена жалбата за извършване на проверка по компетентност.

В становището на „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочено, че на 10.05.2022г. е подадено Искане за проучване на условията за присъединяване на О. с мощност 100 kW. След проучване на капацитета на електроразпределителната мрежа, което е задължение на ЕРД съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на потребители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), е изпратено писмо с изх. № 41991/18.07.2022г. за съгласуване на процедурата с ЕСО. При проучването е установено, че О. ще може да се присъедини към разпределителна уредба (РУ) 20 kV на подстанция (П/ст) „С.“ 110/20 kV чрез изграждане на нова кабелна линия до нов ТП, разположен в имота на производителя, а средството за търговско измерване е предвидено да се монтира в електромерно табло, разположено до фасадата на новоизградения ТП.

Д. К. е информиран, че по искане на ЕСО следва да се заплати цена за извършване на услугата в размер на 7 848 лв. На 23.08.2022г. дължимата сума от 7 848 лв. е заплатена, а на 21.10.2022г. в ЕРД е постъпило писмо, с което ЕСО го е уведомило, че в П/ст „С.“ е надхвърлена мощността за подмяна на силовите трансформатори 40/50 MVA. В писмо от 28.07.2023г. ЕСО е уведомило КЕВР и ЕРД, че към тази дата е „налице изчерпване на капацитета на П/ст „С.“ и всяко присъединяване на допълнително генериращи мощности би довело до влошаване на надеждното функциониране на електропреносната мрежа, както и рискове от смущаване на сигурното и непрекъснато електроснабдяване на страната.“.

КЕВР с писмо № Е-13-262-4 от 24.04.2024г. на основание чл. 54, ал. 1 и чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изисквала от ЕРД изпращане на допълнителни данни и информация. В писмо с изх. № 1126-1/29.04.2024г. от дружеството е посочено, че към П/ст „С.“ са присъединени 154 броя обекти за производство на електрическа енергия с обща инсталирана мощност от 33,903 MW. Процедурите, които все още не са приключили, са за 103 обекта със

заявена мощност от 56,339 MW. Обектите за производство, които включват както тези, които са вече присъединени, така и тези, които са в процес на присъединяване към П/ст „С.“, са с обща инсталирана мощност 90,242 MW.

След като е разгледала искането на Д. С. К. и становището на електроразпределителното дружество, КЕВР достигнала до извод, че липсата на съгласуване от страна на ЕСО поради изчерпвания капацитет на п/ст „С.“ за присъединяване на нови генериращи мощности пречатства възможността „Електроразпределение Юг“ ЕАД да определи условия за присъединяване на централата, като издаде становище за присъединяване. С оглед изложеното, електроразпределителното и електропреносното дружества са действали в рамките на нормативно определените им правомощия.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-Дк-794/28.06.2024г., като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-560 от 04.07.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от ЗЕ във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е приела подадената жалба за неоснователна и е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-4 от 10.01.2024г., подадена от Д. С. К. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД.

Решението е прието на закрито заседание на 04.07.2024г., взето с три гласа „за“, от които два гласа на член на Комисията със стаж в енергетиката.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган.

КЕВР е събрала всички относими по случая факти и обстоятелства. Изготвен е доклад до председателя на КЕВР, който е обсъден на закрито заседание на комисията. Решението е взето от Комисията в състав „Енергетика“ с три гласа „за“, от които двама члена на Комисията със стаж в енергетиката.

Посочени са и правните основания за отказа, но независимо от гореизложеното съдът намира, че оспореното решение е издадено, при неизяснена в цялост фактическа обстановка, при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, което е основание за отмяна на оспореният административен акт.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в случаите, когато Комисията приеме жалбата за

основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Аналогична разпоредба (чл. 147, ал. 2) се съдържа и в Наредба № 3 от 21.03.2013 г., която съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ определя редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове. Според чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г., когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съобразно установеното правило с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г., при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Видно от посочените разпоредби, ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013г. задължават Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до него жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях. Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил.

Основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че Комисията се е позовала единствено на данните предоставени от електроразпределителното дружество, като без да формира собствени мотиви е възпроизвела позицията на електроразпределителното дружество. Липсва събирането на други доказателства, удостоверяващи наличието и доказващи изложените в становището на електроразпределителното дружество данни, като например за висока концентрация на генериращи мощности в района, големи разстояния и за отчетеното трайно ниско потребление на обекти на клиенти, както и за отчитането на големи технически загуби, породени от пренос на електрическа енергия от района на имота на централата, до охранващата подстанция, посредством съществуващата електроразпределителна мрежа.

В мотивите на решението, липсват други аргументи или доказателства, освен изцяло възприетото становище на електроразпределителното дружество за изчерпан капацитет. В оспореното решение не е разгледано нито едно от изложените от жалбоподателя възражения във връзка с допуснати от "Електроразпределение Юг" ЕАД нарушения в т.ч. не е изяснен въпросът и на кой етап от провежданото проучване този капацитет е бил изчерпан след като "Електроразпределение Юг" АД се е произнесло на 02.08.2022г., че е необходимо да заплати такса от 7848 лева, която на 23.08.2022г. е била заплатена и едва след това на 21.10.2022г. ЕСО го е уведомило, че в П/ст „С." е надхвърлена мощността за подмяна на силовите трансформатори 40/50 MVA.

В мотивите на оспореното решение не е посочено и не става ясно административният орган какво становище е формирал по въпроса относно реда за присъединяване на обекта /наведено като възражение в жалбата до КЕВР/. Не е посочено дали е приложим този по Част трета, глава четвърта, Раздел I от Наредба № 6 (отм.), именно "Редът за присъединяване на електрически централи към електрическите мрежи извън тези, уредени в ЗЕВИ" или този по Част трета, глава пета, от Наредба № 6 (отм.), именно "Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници" Раздел I "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от ЗЕВИ". Този въпрос е съществен за спора, доколкото определя конкретните

приложими нормативни изисквания за присъединяване на обекта. Това от своя страна внася допълнителна неяснота в мотивите на акта, доколкото се касае за две различни процедури за присъединяване, които се провеждат по отношение на различни по вид обекти. В тази връзка е останал необсъден и неизяснен въпросът били ли са налице условията и следвало ли е "Електроразпределение Юг" ЕАД да извърши съгласуване на условията за присъединяване с оператора на преносната мрежа.

Неизяснени са останали и други възражения посочени в жалбата, свързани с необходимостта за преведената сума от 7848 лева за извършване на услугата за съгласуване на условията за присъединяване на електрическа централа с оператора на преносната електрическа мрежа. Остава необсъден и въпросът относно съгласуването по Наредба № 6, предвидено с цел информиране на ЕСО ЕАД за възникващото му задължение за присъединяване на конкретния обект на производител и дали има нормативно основание заплащане на цена за съгласуване на становище от производителя цена. В този смисъл е непротиворечивата съдебна практика на ВАС по идентични казуси: Решение № 2155 от 28.02.2023г. по адм. д. № 7665/2022г., III отд. на ВАС.

Горезложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал. 1, т. 4 и т. 5 от АПК.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съобразявайки направеното възражение на прекомерност и действителната правна и фактическа сложност на делото съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в минималния размер от 1200 лева съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София -град, III отделение, 55-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-560 от 04.07.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-262-4/10.01.2024г., подадена от Д. К. срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД и „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство, при спазване на дадените указания по прилагане на закона в срок от 14 дни, считано от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на Д. С. К., ЕГН [ЕГН], сумата 1200 /хиляда и двеста/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

